

**KRISTAUS
KARALIAUS**

LAIVAS

"Žmogau men-
ko tikėjimo,
kam abejojai?..

"Jėzus sudrau-
dė vėją ir tarė:
Nutilk, nurimk!
Vėjas liovėsi, ir
pasidarė didelė
tyla... Jie sakė
vienas kitam:
Kas gi Jis yra,
kad ir vėjai ir
jūra Jo klauso?"

XV SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

LEKCIJA

Gal. 5, 25; 6, 1-10.

BROLIAI, jei gyvename dvasia, tai dvasia ir elkimės. Negeiskime tuščios garbės, vieni kitus pykdam, vieni kitiems pavydėdami. Broliai, jei žmogus ir įpultų netikėtai į kokią nuodėmę, jūs, kurie esate dvasiniai, pataisykite tokį, laikydamiesi ramumo dvasios. Atsižvelk pats į save, kad ir tu nebūtumei gundomas. Nešiokite vienas kito naštas ir taip įvykdysite Kristaus įstatymą. Nes jei kas tariasi esąs šis tas, nors yra niekas, tas pats save apgaudinėja. Tegul kiekvienas ištiria savo darbą ir taip jis turės garbės tik pats sau, bet ne prieš kitą. Nes kiekvienas neš savo naštą. Kas mokomas žodžio, tegul teikia visų savo gėrybių tam, kurs jį moko. Neklyskite: Dievas neleidžia tyčiotis iš savęs. Nes ką žmogus sėja, tai ir pjaus. Kas sėja savo kūne, tas pjaus iš kūno pageidimą; kas sėja dvasioje, pjaus iš dvasios amžinąjį gyvenimą. Taigi, darykite gera ir nesi-

EVANGELIJA

Luk. 7, 11-16.

ANUO metu — Jėzus ėjo į miestą, kurs vadinamas Najimas; drauge su juo ėjo jo mokytiniai ir gausi minia. Prisiartinant jam prie miesto vartų, štai nešė numirėlį, vienatinį sūnų motinos, o ta buvo našlė; drauge su ja ėjo didelė miesto minia. Pamatęs ją Viešpats, gailestingumo sujaudintas dėl jos, jai tarė: Neverk. Ir jis prisiartiną ir prisilietė neštuvų. (Tie gi, kurie nešė, sustojo). Tuo met jis tarė: Jau nikaiti, sakau tau, kelkis. Numirėlis atsisėdo ir ėmė kalbėti. O jis atidavė jį jo motinai. Visus apėmė baimė, ir jie garbino Dievą, sakdami: Didis pranašas kilo mūsų tarpe, ir Dievas aplankė savo tautą.

liaukime, nes savu laiku pjausime, jei nebūsime pailšę. Todėl kolei turime laiko, darykite gera visiems, o labiausiai tiems, kurie yra iš tikėjimo šeimos.

Prel. J. Naujokas

Sakau tau kelkis

Evangelija kalba apie V. Jėzaus gyvenimą, jo gerumą ir gailestingumą. Šio sekmadienio evangelija ypatingu būdu pažymi V. Jėzaus širdies gerumą. V. Jėzus vaikščioja įvairiose vietose mokydamas žmones; su juo yra mokiniai ir didi žmonių minia. Artinasi prie Naimo miestelio. Prieina prie miesto vartų (senovėje miestai juos turėjo) ir susitinka su laidotuvėmis. Daug žmonių lydi vienos našlės vienturį sūnų—jau-

nuolį. Motina labai nuliūdusi. Viešpats Jėzus pasigaili jos. Ramina ją ir liepia neverkti. Sustabdo nešikus, paliečia neštuvus ir liepia mirusiam janunuoliui keltis. Atsisėdo ėmė kalbėti, ir jį atidavė jo motinai. Motinos našlės vienturis sūnus laidojamas—tikrai liūdnos laidotuvės. V. Jėzus paprastai prašomas darė stebuklus, gydė. Dabar gailisi našlės ir neprašomas grąžina jos sūnui gyvybę. Jisai žino mūsų reikalus, gailisi

LAIVAS — THE SHIP, published weekly by the Marian Fathers, 2334 So. Oakley Ave., Chicago, Ill. Entered as second class matter July 12, 1921, at the Post Office at Chicago, Ill., under the Act of March 3, 1879. Subscription \$2.00 yearly. Outside U. S. A. \$3.00 yearly. 5c a copy.

mūs ir suteikia daug neprašomas. Šios dienos maldos ragina pasitikėti ir šauktis Dievo gailestingumo. Sunkiose nuodėmėse gyveną žmonės yra kaip mirę. Už juos ir jų vardų taip meldžiasi (introit.) Bažnyčia: "Palenk, Viešpatie, savo ausį ir išklausk mane. Gelbėk, mano Dieve, savo tarną, kurs pasitiki tavimi. Pasigailėk manęs Viešpatie, nes aš nuolat šaukiuos į tave." Maldoje (kolekta) prašoma, kad nuolatinis Dievo pasigailėjimas apsaugotų mus nuo blogo ir stiprintų mus, ir kad Dievo malonė valdytų žmones. Dievas yra geras ir gailestingas, bet reikalauja iš žmogaus, kad šis artintųsi į Dievą ir tvarkytų savo gyvenimą. Šv. Povilas (lekcija) sako: reik gyvenime vadovautis ne kūno geiduliais, bet protu, tikėjimo apšviestu. Ragina saugotis pavydo, pykčio, būti kantriam, saugotis tuštybės ir nesididžiuoti, ypatingai ragina duoti gražų pavyzdį savo artimiesiems su kuriais kasdien gyvenama. Susivaldyti nelengva, reikalinga Dievo pagalba. Paskutinėje maldoje (po kom.) prašoma, kad Dievo malonės veikimas valdytų mūsų kūnus ir sielas, ir kad pats Dievas mus paragintų į gerus darbus. Kaip graži ir gera malda! Kadangi į blogį dažnai mus traukia piktoji dvasia savo pagundomis, prašoma, kad (sekretai) Dievas mus apsaugotų nuo velnio antpuolių, ir kad juos nugalėtų. Pradžioje šv. Mišių viešoje išpažintyje atgailą drauge su kunigu padarę, aukojame Dievui drauge su kunigu duoną ir vyną ir drauge taipgi save su visais mūs reikalais kalbėdami šią kilnią maldą: "Aš laukite laukiau (kom.) Viešpaties, ir jis pastebėjo mane ir išklaušė mano maldą, jis davė man į burną naują giesmę, giesmę mūsų Dievui šlovinti."

Blogos knygos

BRANGI TETA:

Pereitame laiške kalbėjai apie blogas knygas ir jų įtakmę į jaunąją kartą. Man prisimena šis prilyginimas.

Indijoje tulas advokatas po pietų nuėjo į savo knygyną pasiskaityti. Imdamas knygą nuo lentynos pajuto pirštelyg aštrios špilkos įdurimą. Jis pamainė kad kas nors į knygos dangtelį paliko ikištą špilkelę. Greitai jo pirštas pradėjo tinti, tada visa ranka, tada visas jos kūnas, ir galutinai po kelių dienų pasimirė. Priežastis jos mirties buvo ne špilkos įdurimas, bet maža nuodinga gyvatė.

Šiandieną dideliuose miestuose tiesa nerasia gyvačių nuodingų. Knygose rasime užtekčiai gyvačių; jos pasiliepsia gražiose novelių-apysakų eilutėse, jos susirango aplink gėles kurių kvėpėjimas apsvaigina lytiškus jausmus. Paskutinioje teismo valandoje kiek daug jaunuolių matys kaip jie pražudė savo sielų skaistumą. Jų mirties nuosprendis bus: "Nunuodijo knygų gyvatės."

Melskis Tetule, kad Dievas laimintų jaunąją kartą kad jie aiškiai permatytų baisumą blogų knygų skaityme.

Pasilieku Kristuje,

Kunigas Konstantinas.

Parodykime Saldžiausiai Jėzaus Širdžiai mūsų dėkingumą, kad išliejo švenčiausiąjį Kraują už mūsų išganyumą. Būkime uolūs ir ištikimi Saldžiausios Jėzaus Širdies pamaldumo skleidėjai. Pasirūpinkime kuo plačiausiai skleisti šį pamaldumą, įdant šios Širdies švenčiausias Kraujas ne veltui būtų pralietas, bet kad mus pačius ir visus, kuriuos stengiamės patraukti prie Jos, vis arčiau su Ja suvienytų.

Savaitės globėja – Šv. Rožė Limietė

Pirma Amerikos šventoji—Gražuolė, kuri pamilo vien Dievą — Nepaprasti apsimarinimai — Šv. Domininko tretininkė — Kristaus mirtis ant kryžiaus atsispindi jos gyvenime — Turime mokintis iš jos.

(Rugpiūčio 30)

Pirmas naujų vakarų pasaulio (Amerikos) šventasis nebuvo koks narsus karžygis, kuris paguldė savo gyvybę už tikėjamą arba koks visu didžiausias karininkas, kuris be ginklų užėmė ištisas tautas savo Karaliui, Kristui, bet silpna Peruvijos mergaitė, kuri mirė 1617 metais vos pradėjusi gyventi savo ketvirtąjį kryžių.

Jos tėvai buvo neturtingi Peruvijos kalnų gyventojai, kurių gyvenimas tikrai buvo vargingas. Todėl, tebūdama visai jaunutė mergaitė Rožė stojo tarnybon, kad tik padėjus tėvams išsiversti. Ji dirbo dieną ir naktį, tačiau, pamilusi maldą rado ir laiko pasimelsti, kas pagelbėjo jai ištesėti sunkumuose.

Graži Kaip Rožė

Ji buvo nepaprastai graži mergaitė, nuo pat mažens savo grožiu sužavėjusi ne vieną turtingą ponaitį. Jai tereikėjo tik vieno žodžio pasakyti ir jie būtų jai visą gyvenimą tarnavę. Šiandieninio pasaulio akyse, kada viskas matuojama pagal tų žalių doleriukų kiekį ji išrodo neprotingą atsisakiusi tokių gausių turtų. Šių dienų jaunuolė pagavusi tokią žuvį nelengvai ją paleistų. Tačiau čia visai neturtinga mergaitė, kuriai buvo didesnis akstinas siekti turtų, jų visiškai atsižadėjo.

Praėjus trims šimtmečiams pasirodo, kad jina nebuvo kokia pamišusi panelė, bet, kad protingai pasielgė atsižadėdama turtų. Ji užsipelnė šimtą tūkstančių kartų didesnį, nenykstantį, turtą — amžinybę. Ji suprato tą vieną tiesą, kuri įprasmina žmogaus gyvenimą, būtent, kad Kristus turi būti mūsų gyvenimo centras. Be Kristaus nėra ir gyve-

nimo. Mokindamiesi iš jos rasime, kad Kristuje glūdi mūsų gyvenimo akstinas, kad radę Kristų ir padarę jį savo gyvenimo centru, rasime ir laimę. Juk kitaip negali būti, nes Jėsus gyveno, kentėjo ir mirė, kad užtikrintų mums laimingą gyvenimą žemėje ir amžiną laimę danguje.

Šv. Rožė visą tai pilnai suprato, todėl pasirinko griežtą tretininkės gyvenimą. Visokiais kūno ir proto apsimarinimais, ilgiausioms valandoms praleistoms maldoje, ji aiškiai rodė, kad norėjo būti Kristaus sužadėtinė, kad pavedė visą savo gyvenimą Jam. Todėl ir Gerasis Dievulis iš savo dangiškojo sosto laimino ją. Ši neturtinga ir nemokyta mergaitė rodo mums tą šimtą kartų atkartotą pamoką, kad be Kristaus mūsų gyvenimas tampa neprasmingas, niekam nevertas. Tai pamoka, kurią pasaulis turėtų giliai savo širdin įsidėti, jei nori išvengti tokias baisias nelaimes, nereikalingą kraujo liejimą ir gyvybės nepaisymą, ką šiandien mums tenka pergyventi.

O Šv. Rožė, kuri per savo gyvenimo mokinius, kad be Kristaus nieko nepadarysime, išprašyk iš Dangiškojo Tėvo, kad pasaulis suprastų tą tavo pamoką, ir, kad supratęs ją įvertintų ir įgyvendintų.

P. J.

Saldžiausioji Jėzaus širdie! Pavedu Tau šią naktį savo širdį ir kūną, kad ramiai su Tavimi ilsėtusi. O kad aš miegodamas negaliu Dievo garbinti, teikis už mane tai padaryti. Kiek kartų šią naktį tvaksės mano širdis, tiek kartų teesie garbė Švenčiausiajai Trejybei! Kiekvieną gi mano kvėpavimą teikis priimti ir Jai paaukoti, kaip gyvasias mano meilės kibirkštis. Amen.

Gerasis auklėtojas – Kun. Jonas Navickas, M. I. C.

Ką pasakoja buvęs Kun. Navicko mokinyš apie savo mylimąjį auklėtoją. — Tai buvo taurus Lietuvos. — Ištikimas Bažnyčios ir tautos sūnus. — Nuoširdus jaunimo patarėjas. — Studentai vadino jį „Doc.“ — Pavyzdingas vienuolis. — Jo jau tri širdis atjautė visų vargus. — Milžiniški užsimojimai per greit paguldė jį į grabą. — Nebaigti darbai.

Prieš metus Amerikos lietuvių katalikų visuomenę ištiko skaudus smūgis: negailestingoji mirtis staigiai ir visai netikėtai nukirto didžiojo lietuviybės apaštalo, Marianapolio Kolegijos rektoriaus, gyvybės siūlą. Viso pasaulio lietuviai nuliūdo netekę vieno uoliausių tautos sūnų, Bažnyčia — narsaus Kristaus kareivio, Marijonų vienuolija — savo mylimojo vadovo, ir jaunuomenė nuoširdaus patarėjo. Jis mirė, šis kuklus vienuolis, tasai mūsų tautai labai reikalingas asmuo, taip — jis mirė, bet jo milžiniški darbai pasiliko mūsų tarpe, kaip jo kilnios dvasios liūdininkai.

Kun. Jonas Navickas buvo vienas tų kilnių, gyvenimą suprantančių ir žmones mylinčių asmenybių, apie kurią dažnai skaitome, bet retai gyvenime sutinkame. Jis traukte traukė į save žmones ir užmiršdamas savo asmeninius reikalus dirbo Bažnyčios ir tautos gerovei.

Lietuviybės Apaštalas

Nuo pat jaunystės dienų jo asmenyje pasireiškė tokia tikybos ir tautos meilė, kokią retas žmogus turi. Nė jokio daikto taip nebrangino, kaip savo tikėjimo tiesas ir tautos kalbą bei įpročius. Jisai gyveno melstis ir dirbti. Melstis už savo brolius lietuvius ir dirbti jų naudai.

Gerasis dangaus Tėvas iš anksto paskyrė jį dideliems žygiams. Neskirta jam baigti mokslus savo mylimoje tė-

vynėje. Ne, jisai turėjo keliauti skersai platų Atlanto vandenyną į svetimą šalį — Ameriką, kur gyveno daug lietuvių. Čia, dar jaunu klieriku tebesant, jis drąsiai stojo į kovą prieš tą vis didėjančią ištautėjimo bangą, kuri kasė gilią duobę lietuvių išeivijai Amerikoje. Jis tęsė tą kovą per visą savo gyvenimą iki pat grabo lentos.

Jaunimo Patarėjas

Jis dirbo daugiausia jaunimo tarpe, tačiau neapleido ir kitų lietuvių. Juos mokino pamilti visą kas tik lietuviui katalikui brangu: tikėjimą, tiesą, tautinius įpročius, laisvę, kalbą ir dorą. Dėl tų gyvenimo vertybių lietuviai kovojo visais amžiais, guldė savo gyvybes, lėjo savo kraują. Tat jos buvo jiems begalo brangios ir šioje šalyje, kuri sukurta laisvės dėsniais. Dėl to Kun. Jonas ir kovojo už tas vertybes, kurias įprasmino lietuvių gyvenimą ir padarė jį našų ir vertingą.

Lietuviškasis jaunimas buvo jam itin brangus. Suprasdamas, kad didžiausioji to jaunimo dalis buvo kilusi iš neturtingų ir neapšviestų juodų darbininkų tėvų, kad lankydamis viešąsias mokyklas jie statė pavojun savo tikėjimą, kar tu ir atsižadėdami savo tautos, jisai dėjo visas savo pastangas juos išmoksinti. Parūpino jiems stipendijas mokintis Amerikoje ir Lietuvoje, kad tik Bažnyčia ir tauta susilauktų uolių darbininkų.

Studentų Bėdos — Jo Bėdos

Tėvams Marijonams įsteigus lietuvių berniukų kolegiją, Hinsdale, Illinois, kuri vėliau perkelta į Thompson, Conn., jis buvo pakviestas jos rektorium. Nuo tos dienos, kai užėmė šias svarbias pareigas, iki mirties jis nesiliovė rūpintis savo mylimais studentais. Studentų bėdos būdavo ir jo bėdos, jų rūpesčiai

—jo rūpesčiai. Studentai tai žinojo, todėl ir visus savo reikalus nešdavo pas visų mylimąjį „Doc“ (studentai sutrumpinę Kun. Dr. Navicko laipsnį taip jį vadindavo). Pas jį rasdavo paguodos, gaudavo patarimų, sulaukdavo savo klausimų išrišimą. Niekas nebuvo atstumtas, nors ir kun. Navicką kamuoja širdies liga. Nepaisant nuovargio ar skausmų, jis visuomet studentui atėjus su reikalu jį priimdavo ir aprūpindavo.

Kun. Navickas gražiai auklėjo visus studentus ir save vadindavosi jų tėvu. Tat, iš jų reikalaudavo ir vaikiško palklusnumo.

Dėja tam, kuris jį įrūstindavo! Tuojaus nusikaltėlis užsipelnydavo tinkamą bausmę. Kun. Navickas tokius nusikaltėlius nuteisdavo stacijas apeiti porą kartų arba rožančiaus dalį atkalbėti. Tuomi mėgindavo patraukti studentą prie gerų įpročių. Nubaustam studentui atlikus pakūtą, gailestį už prasi Kaltimą, kun. Jonas vėl būdavo jo geras prietelis. Visiems gi teikdavo gražų artimo meilės, gerų darbų pavyzdį. Pats save pamaldumu, savo kilniu nuosirdumu uždegdavo kitose asmenyse prigesusią tikėjimo, artimo ar tautos meilės liepsną, padėdavo jiems didelius žygius atlikti.

Daugeliui jo pastangomis buvo duota naujo gyvenimo pradžia. Jis paėmė juos paprastus, gyvenimą nepažinusius jaunuolius ir padarė juos uolius Dievo tarnus, tautos vadus. Ne vienam nurodė tikras gyvenimo gaires, išgelbėdamas juos iš prapulties bedugnės. Sunku tinkamai įvertinti jo darbus Bažnyčiai ir visuomenei, nes jie nešė vaisių ir ilgus metus juos neš.

Atliko Daugelio Darbus

A. a. Kun. Jonas Navickas ne tik troško išauklėti kiek galima didesni jaunuolių skaičių, kurie laikydamiesi tikėjimo dėsnių galėtų vadovauti savo tautai, bet ir visokiausiais būdais mėgino šį troškimą įgyvendinti. Jis kur-

davo draugijas, patardavo dvasios vadams, pagelbėdavo visiems, kurie kreipdavosi į jį.

Bevadovaujant Marianapolio kolegijai jam nekartą teko pergyventi sunkių dienų. Dažnai kolegijai pritrūkdavo lėšų. Nenorėdamas neturtingus studentus atleisti, jis dirbdavo dieną ir naktį sugraibyti tuos labai reikalingus centelius. Visi mokytojai ir studentai žinodami, kad jis buvo nesveikas stebėjosi jo nuveiktais didžiais darbais, kaip audros sunaikinto kolegijos parko atstatymu. Jie žinojo, kad kas bus kun. Navicko pradėta, tas ir bus jo baigta.

Pažvelgus į visus jo atliktus darbus, kolegijos įsteigimą ir jos tvarkymą, L.R.K.S.P. Sąjungos įsteigimą, laikraščių rėmimas, studentų pašalpas, lenkim galvą prieš jo kapą. Bet to Marianapolyje padarė tikrą lietuvišką šventovę: Pastatė gražius kryžiaus kelius ir grotas. Visas tai tikrai mus stebina. Kur jis rado jėgų ir laiko atlikti tokius darbus? Tikrai Gerasis Dievulis jį laimino. Jis pastatė tvirtus lietuvybei pamatus Amerikoje. Neturime leisti jiems sugriūti.

Mūsų šventa pareiga remti ir palaikyti tas gražias įstaigas, įgyvendinti tuos idealus ir troškimus, kurie per greit nuvarė jį į grabą ir kuriuos šiandien Tėvai Marijonai realizuoja gyvenime.

Įamžinkime šio mūsų tautos didvyrio ir apaštalo vardą.

Pranas Jančius.

—Nusiramink, sesute! Viskas pra-eina. Kuomet nors pasibaigs mūsų gyvenimas, mirtis praeis pro šalį, ir tada džiaugsmės gyvenimu, tikroju gyvenimu milijonus amžių, visada... Belaukdamos paruoškime gerajam Kristui savo širdyse malonią vietelę pasilsėti...” (Iš šv. Teresės K. J. laiško)

Kviečiame visus dalyvauti a. a. kun. J. Navicko pirmų metų mirties paminėjime Marianapolyje

Jau metai baigiasi, kai su šiuo pasauliu atsiskyrė šventos atminties Kunigas Jonas Navickas, Marianapolio Ko'egijos įsteigėjas. Jo kūnas ilsisi Marianapolio Kalvarijų, jo paties pastangomis įkurtųjų, paūnksnėje.

Rugsėjo 7 dieną, per "Labor Day", a. a. kun. Jono Navicko laidotuvių metinėse, rengiamos iškilmingos pamaldos ir kitos apeigos Marianapolyje.

Metinių paminėjimo tvarka bus šitokia:

1. — 11 VAL. RYTE — iškilmingos gedulo ŠV. MIŠIOS už a. a. kun. Jono sielą, Kolegijos koplyčioje.

2. — PO ŠV. MIŠIŲ — PROCESIJA prie a. a. kun. J. Navicko kapo. Naujai padirbdinto akmens ANTKAPIO PAŠVENTINIMAS. Atgiedojimas "Libera" su abso'luacija.

3. — 3 VAL. PO PIETŲ — bendras Marianapolio KRYŽIAUS KELIŲ ĖJIMAS.

4. — PO KALVARIJŲ PAMALDŲ — naujų šventovių: ŠV. JUOZAPO IR ŠV. ONOS ALTORIŲ PAŠVENTINIMAS, Marianapolio parke.

5. — UŽBAIGA — palaiminimas švč. Sakramentu Kolegijos koplyčioje.

Nuoširdžiai kviečiame mūsų gerus prietelius, geradarius, ypatingai a. a. kun. Jono Navicko gerbėjus, skaitlingai dalyvauti šiose pirmose jo mirties metinėse.

KUN. ADOMAS MARKŪNAS, M. I. C.,
Marianapolio Vienuolyno Vyresnysis.

Metinis paminėjimas a. a. Kun. Jono Navicko, Aušros Vartuose, Chicagoj

Nuoširdžiai kviečiame visus Chicago Marijonų Bendradarbius dalyvauti iškilmingose pamaldose kurios įvyks Aušros Vartų parapijoje už a. a. kun. J. Navicką, M.I.C.

Rugsėjo 2 d., 1942 m., 9:00 val. ryto

Mes ypatingai kreipiamės į mūsų brangius bendradarbius dalyvauti šiose gedulo iškilmėse, nes žinome kaip jus brangiai vertino Šventos Atminties velionis. Taip pat turime domėtis kaip brangus buvo jo asmuo kiekvienam iš jūsų. Ne vienas jūsų patyrėte daug mąstinių iš jo kilnaus asmens, ne vienas iš jūsų vaikų buvo jo kilniu idealu paskatinti geresniam ir dorovingam gyvenimui. A. a. kun. dr. Jonas Navickas, rūpinosi jaunimo auklėjimu, vadovaudamas įstaigoms, gyvai veikdamas organizacijų gyvenime, ir rūpindamas Lietuvos reikalais.

Gera žinome kaip jūs užjaučiate šio garbaus kunigo ir mokytojo persiskyrimą iš gyvųjų tarpo. Praeityje parodėte kaip branginate jo taurią asmenybę.

savo maldomis, ir remdami įsteigtas jo garbei Seminarijos ir Kolegijos Fondus.

Toliau tęskime tą pradėtąjį jo darbą, veikiai įgyvendinkime jo pradėtus užsąjones, pirmiausia nuoširdžia malda, paskui duosnia parama jo vardu įsteigtiems Seminarijos ir Kolegijos Fondams.

Nuoširdžiai kviečiame kiekvieną iš čia gyvenančių dalyvauti šiose gedulo iškilmėse rugsėjo 2 d., Aušros Vartų parapijoje.

PAMALDŲ TVARKA:

1. 8:30 ryto, Iškilmingos Egzekvijos.
2. Iškilmingos šv. Mišios, su asista.

Sekanti Dalyvaus Apeigose:

Kun. Jonas Jančius, M.I.C., Chicago namo Vyresnysis, celebrantas;

Kun. J. Dambrauskas, M.I.C., Aušros Vartų klebonas, diakonas;

Kun. P. Cinikas, M.I.C., DRAUGO administratorius, subdiakonas;

Kun. A. P. Sandys, M.I.C., ceremonijų magistras.

3. Po gedulingų šv. Mišių, "Libera."

A. a. Kun. J. Navicko mintys

Žmogaus gyvenimas yra iš skausmų ir džiaugsmų nupintas. Toks yra ir visos žmonijos likimas. Šiuo keliu turėjo eiti ir žmogumi tapęs Dievo Sūnus, mūsų Išganytojas. Nuo praeities iki Kalvarijos kalno Jisai ėjo tuo vargo, sielvartų ir kančių keliu, kurį nušvietė skaisčiosios prošvaistės Jojo bendradarbiavimu su savo dangiškuoju Tėvu.

A. a. Kun. Jono Navicko Fondo nariai

Jonas Biekša

Domicelė Biekša

JONAS IR DOMICELĖ BIEKŠOS

savo vedybinio 30 metų gyvenimo sukakties proga įsirašė a. a. Kun. Jono Navicko, M.I.C., Fondo Nariais paaukodami \$200.00 dolerių.

Jonas ir Domicelė Biekšos kilę iš Lietuvos, Vilnios krašto. Jonas gimė Biekšų kaime, Valkininkų parapijoje. Domicelė gi, Salovartės kaime, Pierlojaus parapijoje. Į Ameriką atvyko 1909 metais. Apsigyveno Elizabeth, N. J., kur prisirašė prie ŠŠ. Petro ir Povilo parapijos. Abudu yra pavyzdingi parapijiečiai ir veiklūs katalikai. Jie priklauso prie įvairių katalikiškų draugijų ir uoliai skaito katalikišką spaudą.

Nuoširdžiai sveikiname naujus a. a. Kun. Jono Navicko Fondo narius. Tai yra gyvas jo troškimų idealų ir siekimų įgyvendinimas.

Tėvai Marijonai

Meilė yra kantri, maloninga, Meilė nepavydi, nesielga sauvalingai, nesipučia. Ji yra nesididžiuojanti, neieško savo naudos, nesuierzina, neįtaria piktu-me, nesidžiaugia neteisybe, o džiaugiasi tiesa; visa nukenčia, visa tiki, visako viliasi, visa pakelia. 1 Kor. 13, 4-7.

Arkiv. Stritch kviečia ir nekatalikus į Šventą Valandą

Jo Eksc. Arkivyskupas S. A. Stritch, Chicago arkivyskupijos ganytojas ir šv. Vardo (Holy Name) Draugijų unijos arkivyskupijoje dvasios direktorius, visų tikėjamų žmones kviečia dalyvauti įvykstančioje Šventoje Valandoje rugsėjo 13 d. vakare Soldier Field stadione, Grant parke.

Ruimingojo Soldier Field stadijono vartai bus atviri ne vien katalikams, bet ir visiems kitiems, kaip tai protestantams ir žydams. Katalikai, protestantai ir žydai mižiniškoj atviram ore katedroj bendrai tegalės melstis už "mūsų tautos laimėjimą ir už taiką teisingume ir meilėje".

Nors Šventa Valanda pirmoje vietoje yra katalikų žygis, pareiškia Arkivyskupas, tačiau šiame didingame maldos akte leista visiems amerikiečiams dalyvauti.

"Šventa Valanda šio karo metu pirmą kartą įvyks Chicagoj", sako kun. E. J. Kelly, Sv. Vardo Unijos vykdytojas direktorius. "Nusimanome ir jaučiame, kad visi asmenys, nepaisant savo pažiūrų, ar religijos, pageidautų su mumis susijungti šioje karštoje suplikacijoje už greitesnį Amerikos laimėjimą ir taiką".

Be kitko to vakaro religinėje ir patiriotinėje programoje dar bus specialės maldos už mūsų karinėje tarnyboje esančių vyrų apsaugą. Nes tie vyrai, kaip žinoma, yra išstatyti ne vien prieš kovų baisybes, bet ir iš tų baisybių kylantiems dvasiniams pavojams.

Praeitais metais įvykusi Šventa Valanda sutraukė apie 175,000 žmonių į Soldier Field. Šiemet gi iškilmių rengėjai tikisi sulaukti dar gausesnių žmonių minių. Apie 1,500 tik vienus kunigų dalyvaus iškilmingoje procesijoje prieš prasidėsiant Šventai Valandai.

Atgailos Sakramentas

(Tęsinys)

Tuose dalykuose istorija duoda daugelį pavyzdžių apie kunigų heroizmą. Sekantis įvykis buvo Prancūzijoje. Vieno kunigaikščio palociuje keletas kambarių buvo pavesta kapelionui. Vieną vakarą kapelionas išgirdo beldimą į duris. Jąs atidaręs, mato vyrą, kurs pasisakė, norįs eiti išpažinties, per kurią trokšta kapelionui pasakyti netikėtai svarbią žinią. Kapelionas jį įleido ir priėngė prie išpažinties. Tada tas vyras kapelionui išpažįsta apie suokalbi, kad planai jau yra sudaryti dinamitu išsprogdinti kunigaikščio palocių dar tą pačią naktį apie pirmą valandą ir kad jis pats yra skirtas tą baisėtiną darbą atlikti. Nuodėmklausis nuoširdžiai mėgino jį atkalbėti nuo baisaus pasikėsınimo. Tačiau, kapeliono visos pastangos nuėjo niekais, nes kaltininkas nenorėjo atsisakyti nuo pasikėsınimo užsimojimo. Dėl to kapelionas jam nedavė išrišimo ir pasikėsintojas apleido kapeliono butą.

Kas gali apsakyti kapeliono neramumą ir sielvartus, kokius jis patyrė tą naktį. Nereikia nė abejoti, kad tą naktį jis pasiliko palociuje. Pasirengęs mirti, kapelionas priprastu laiku nuėjo gultų. Jis girdėjo laikrodį mušant valandas: vienuoliktą, dvyliką, ir pagaliau pirmą valandą. Bile valandą jis tikėjosi, kad įvyks baisėtina katastrofa. Ir baisios valandos ėjo palengva. Pagaliau laikrodis mušė bertainį po pirmos, pusę antros ir gale išmušė antrą valandą. Baisėtina valanda praėjo. Kapelionas jau tėsė geresnis. Jis manė, gal pasikėsintojas permainė savo mintį dėl jo pastangų jį perkalbėti ir nebedarys pasibaisėtino pasikėsınimo.

Sulaukus ryto, pasigirdo beldimas į duris. Kapelionas, pažvelgęs pro langą, pamatė tą patį vyrą, kurs buvo vakar

vakare atėjęs išpažintį atlikti, ir prašėsi, kad būtų įleistas. Kada įėjo į vidų, tas vyras prabilo:

“Aš norėčiau persitikrinti, ar kunigai užlaiko išpažinties paslaptį, dėl to ėmiaus prie tokių baisių persitikrinimo priemonių. Visą naktį išstovėjau prie tamstos durų, žiūrėdamas ir sergėdamas ar tamsta apleisi palocių po to, kai aš pasakiau jį išsprogdinsias. Tačiau, gerbiamasis visą laiką pasilikai viduje. Nūngi, aš visai neabejoju išpažinties paslapties tikrumo. Iki to persitikrinimo, aš bijojau eiti prie išpažinties, nes esu didelis prasikaltėlis. Betgi dabar aš noriu atlikti gerą ir tikrą išpažintį iš visų sunkių mano nusižengimų.”

Ir jis išpažino savo kaltes ir gavo išrišimą. Po to dievobaimingai gyveno ir laimingai mirė.

Tat, išpažinties paslaptis Dievo aki-vaizdoje nuėmė nusidėjėlio net paskutinę nuodėmę ir jį laimingu padarė. Ir, nežiūrint, kokie būtų tavo nusidėjimai, pats gali plačiai kunigui atverti savo širdį nuodėmklausykloje. Niekas nežinos nė mažiausio dalyko, kas buvo sakyta nuodėmklausykloje. Niekas nežinos tavo praeities nusikaltimų, nuodėmių, kurių, po išpažinties, daugiau nebebus. Ir kokią laimę jausi, žinodamas, kad esi susitaikęs su savo Kūrėju ir Dievu. Ir neveltui šv. Tomas Kempietis pastebi: “Išmintingas ir laimingas yra tas, kuris dabar stengiasi būti toks, kokiu norėtų būti mirties valandoje.”

Kas Reikalinga Gerajai Išpažinčiai Atlikti

Kad nusidėjėlis galėtų matyti savo sielos aiškų vaizdą, jam reikalinga pilnai žinoti apie savo stovį. Žmogus negali išpažinti savo nuodėmių, jei jų nežino. Taigi, pirmasis reikalavimas dėl gerosios išpažinties atlikimo yra savo sąžinės kvotimas. Kadangi žmo-

gaus protas ir atmintis dažnai suklysta, dėl to Dievo malonės pagalba yra reikalinga. Malda prie Šv. Dvasios, kad apšviestų mūsų protą, yra pirmasis veiksmas, kad prisirengti gerajai išpažinčiai. Šv. Dvasia, kuri suteikia malonę ir tiesos dvasią, maloniai išklauso nusikaltėlio nuoširdžios maldos. Ir pats prisiminei, kada paskutinį kartą buvai prie išpažinties; ir nuo to laiko pradedi skaičiuoti nuodėmes, kurias papildei. Tai reikalinga pareiga kvosti save iš nuodėmių, papildytų nuo paskutinės gerai atliktos išpažinties, kitaip išpažintis būtų abejotina. Jei kas skubiai artintusi prie nuodėmklausyklos be tinkamo prisirengimo, abejonė kiltų, ar penitentas turi gerą intenciją.

Jei ilgesnis laikas praėjo nuo paskutinės gerai atliktos išpažinties, gali būti sunkoka atsiminti visas nuodėmes. Tuomet reikėtų pasiimti maldaknygę, kurioje telpa sąžinės kvotimas iš nuodėmių ir mintimi perbėgti visą, kad atsiminus, kokias nuodėmes esi papildęs. Rūpestingai atsimink įvairius Dievo ir Bažnyčios įsakymus, prieš kuriuos nusizengei. Ypatingą dėmesį turi atkreipti į vyraujančią tavyje blogą palinkimą, dėl kurio priežasties įpuolei į daugelį kitų nusikaltimų. Visų sunkiųjų bei mirtinųjų nuodėmių skaičius ir aplinkybės turi būti nepamiršta. Taip pat neapleisk ir kasdieninių nuodėmių. Ir visada būkime ištikimi, kvočiant savo sąžinę prieš išpažintį, nes tai yra ne vien būtinas reikalavimas gerajai išpažinčiai atlikti, bet taip pat prisideda prie to, kad save geriau pažįstame. O savęs pažinimas, yra pirmasis laiptas pradėti vesti tobulesnę gyvenimą.

Gailėstis

Tikslus sąžinės kvotimas duoda mums suprasti, kaip menki ir neverti esame pasirodyti prieš begaliniai Gero Dievo akivaizdą. O mirtinoji nuodėmė visai nutraukia draugystę su mūsų Sutvėrėju. Ji mums uždaro dangaus vartus. Kadangi per ją beribis Dievas tapo

Gavo laivyne paskyrimą

KUN. JONAS VOSYLIUS, M.I.C.

Kun. J. Vosylius, M.I.C., buvęs Marianopolio Kolegijos Registraras, ir Anglų kalbos profesorius, gavo įsakymą atvažiuoti tarnybon U.S.N., pradžioje rugsėjo mėnesyje. Visi prašome atsiminti tėvelį Joną savo maldose.

įžeistas, dėl to ir beribė bausmė mums išpuola ir pridera. Pragaras, amžinasis pragaras yra mirtinosios nuodėmės vien užmokesnis, ir mirti, būnant mirtinoje nuodėmėje, reiškia amžinąjį pasmerkimą.

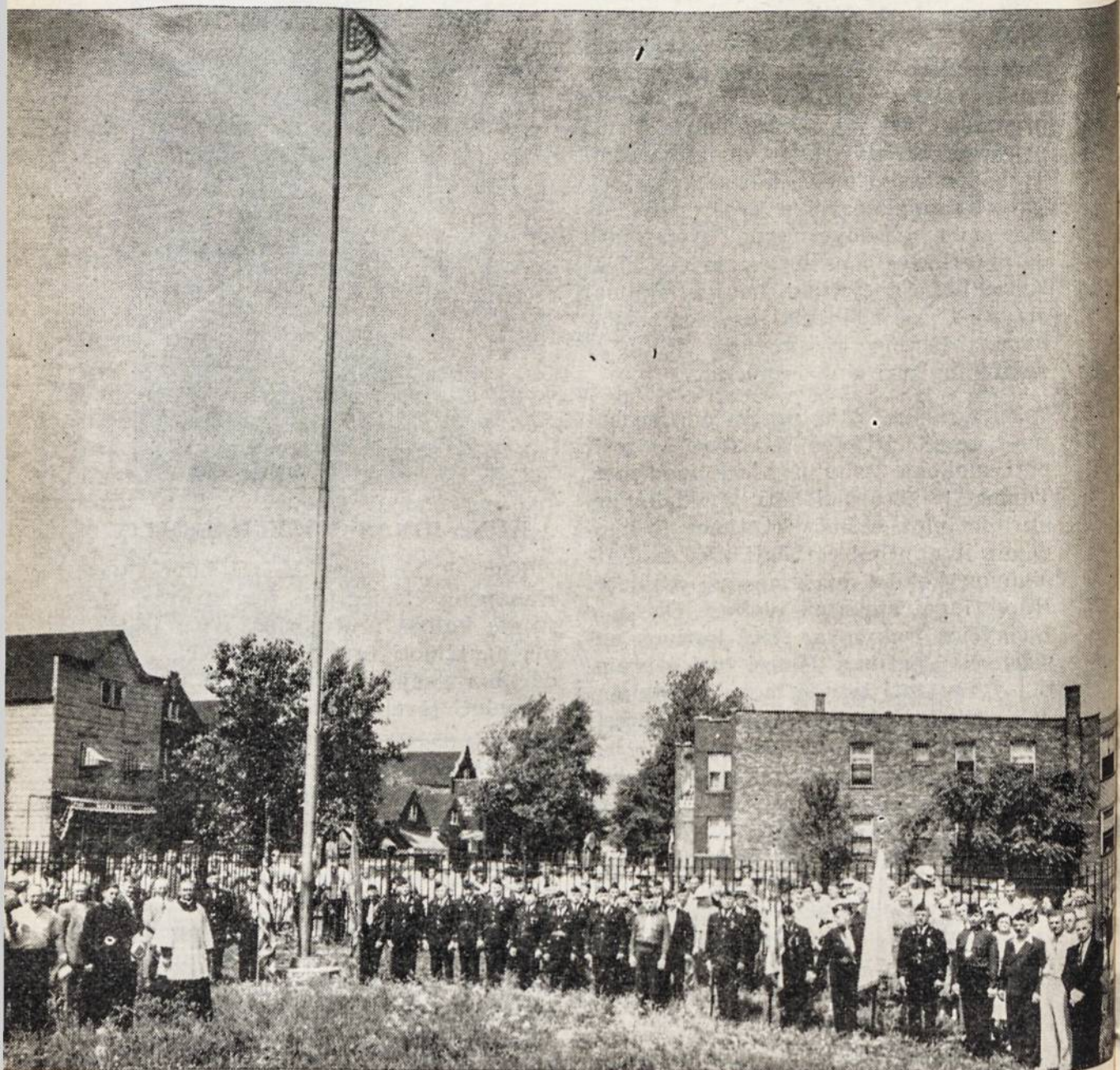
Kas gi nesibaisėtų, tai visa apmąstydamas? Baimė turi apimti mūsų širdis. Amžinosios pragaro ugnies baimė turėtų pereiti mūsų visą būtybę.

Tokios baisėtinės baimės patyrimas yra ganėtinas gerajai išpažinčiai atlikti. Tuo met sutrinta širdimi darome gailėstį ir apgailėstaujame, kad užrūstinome Dievą, nes Jo bijomės, kaip o mūsų Teisėjo ir bijomės, kad baisinga bausmė nekristų ant mūsų.

Betgi dar ne viskas!

(Bus daugiau)

Vėliava, kuri plevesuos per amžius Amerikos žemėje

Vėliavos pašventinimo iškilmės Nekalto Prasidėjimo švenč. Panelės parapijos sodas prie 44 ir California gatvių. Atvaizde matome kun. A. Brišką, tos parapijos kleboną, kuris atliko bažnytines vėliavos pašventinimo apeigas, Dariaus-Girėno post No. 271 nariai, kurie atliko militares apeigas, ir lietuvių minia, susirinkusių į tas iškilmes.

KAS KLAUSIA – NEKLYSTA

KLAUSIMAS: — Ar leidžiama guma (chewing gum) kramtyti prieš priimant šv. Komuniją?

ATSAKYMAS: — Įstatymas reikalauja kad kiekvienas ketinąs priimti šv. Komuniją turi užsilaikyti nuo valgio ir gėrimo ėmimo net ir mažiausiame saike. Išskyrus atvejį kada Viatikas priimamas, arba kada reikia apsaugoti švč. Sakramentą nuo išniekinimo, arba ligonių šv. Komunjijos, ir tam tikrose išimtinuose atvejuose dispenso kelu, įstatymas griežtai įsako pasniką.

Tokiū būdu gumos kramtymas kaip tik ir būtų šio įstatymo tvarkomas, nežiūrint kad gumoje yra visai mažas valgio saikas, ir nebūtų galima jo kramtyti. Jei ta guma buvo jau pirmiau sukramtyta taip kad joje visai neliko skonio, pasnikas nebūtų sulaužytas. Bet geras ir padorus katalikas tokių dalykų nedaro.

KLAUSIMAS: — Mano vyras sako kad skaistykloje (čyščiuje) nėra ugnies. Aš visados tikėjau kad buvo. Prašau paaiškinti. Skaitytoja.

ATSAKYMAS: — Mūsų protas ir Dievo Apreiškimas užtvirtina kad yra vieta kur mes po mirties jei dar nesame atsilyginę už sunkių nuodėmių kurios buvo atleistos bausmės turime už jas ten atsilyginti ir kentėti, jei norime dangun įeiti. Dabar kokios rūšies yra tasai apvalymas mums yra paslaptis. Vis vien mes turime imti domėn ką gabūs Bažnyčios teologai yra pasakę tuo klausimu.

Bažnyčia aiškiai neaptarė šį klausimą; Ji tik pabrėžė kad sielos laikinai ten sulaikomos ir kenčia kentėjimus. Apsivalę nuo bausmių jos eina į dangų. Tadgi, kaip matome, Bažnyčia nieko aiškaus skaistyklos ugnies klausimu nenuitarė. Ir nebūtinai reikalaujama kad katalikas tikėtų kad skaistykloje yra ugnis. Bendra Katalikų Bažnyčios teologų nuomonė teigia kad

skaistykloje yra ugnis panaši į pragaro ugnį. Mums atrodo kad yra pavojinga tikintiesiems nelaikyti šių įžymių Bažnyčios mokslininkų nuomonės.

KLAUSIMAS: — Prašau paaiškinti ar misijonieriai priima sunaudotas kalėdines korteles? Ką jie daro su jomis? Ar jie priima suvartotus pašto ženklus? Kur reikia siųsti.

Laivo Skaitytojas.

ATSAKYMAS: — Yra misijonieriai kurie priima. Galite siųsti jas į Marian Mission Club, Hinsdale, Illinois. Tos kortelės yra išsiunčiamos seselėms vie nuolėms kuriuos padaro gražius paveikslus iš jų. Šiuos paskui išdalina misijų kraštuose pagonims vaikučiams. Galima taip pat ir siųsti suvartotus pašto ženklelius. Nekartą jau "Laive" tilpo nurodymai kur jas galima siųsti. Viršų nurodytu antrašu siųskite. Šiuos pašto ženklus parduoda, ir pinigai sunaudojami misijų reikalams.

KLAUSIMAS: — Ar nuodėmė pykti ant žmogaus kuris man nieko blogo nepadarė, o tiktai yra blogas mano draugo akyse?

ATSAKYMAS: — Šv. Jokūbas savo laiške pabrėžė: — Tebūnie kiekvienas žmogus greitas klausytis, o neskubus kalbėti ir neveikus rūstintis. Nes žmogaus rūstybė nedaro Dievo teisybės." Jok., 19—21.

Nedera tad jums pykti, ir būtų jums nuodėmė pykti, nes pykdami jūs nevykintute Dievo teisybės.

KLAUSIMAS: — Gyvas būdamas ar gali už savo sielą pasimelsti, Mišias užprašyti?

ATSAKYMAS: — Galima. Už savo sielą reikia melstis kuo daugiausia.

KATALIKŲ PASAULYJE

Australijos katalikams leista valgyti mėsą penktadieniais

Sydney, Australija, rugpiūčio 17 — Pranešama, jog nuo rugpiūčio 21 d. Australijos katalikams leista valgyti mėsą penktadieniais. Specialų leidimą suteikė Popiežius Pijus XII, pasiremdamas Australijos katalikų vyskupų pareiškimu, jog šiuo metu Australijoje žuvies ir kitų atatinamų maisto produktų sunku gauti.

Tačiau neleidžiama mėsos valgyti Didįjį Penktadienį ir Pelenų dieną.

Šis specialus leidimas galioja per visą karo metą.

9 kunigai 148 parapijoms

Amerikos slovėnų organizacija "American Slovene Parish Relief," New Yorke, gavo Liublino vyskupo G. Rozmano laišką. Jo Ekscelencija praneša, kad ši vyskupija pusiau perskelta: viena jos dalis yra nacių okupuota — kita yra Italijos pasisavinta. Anot vyskupo, Italijai patekusiems slovėnams gyvenimas nėra "pynagai", tačiau jie nepersekiojami ir nevaržoma religinė laisvė. Kitaip yra nacių okupantų pusėje. Čia 148 parapijoms palikti tik de-

vyni kunigai, prieš karą dabavosi 193 kunigai. Tarpe paliktųjų 3 yra senutėliai.

Vyskupas rašo, kad nacių okupuotoj Liubliana vyskupijos daly daugiau kaip 200,000 tikinčiųjų palikti be kunigų, be šv. Mišių ir be sakramentų. Miršantieji negali būti aprūpinti paskutiniais sakramentais. Be to, yra sunku gauti nacių leidimą mirusiųjų kūnus katalikiškai laidoti.

Pasak vyskupo, abejose vyskupijos dalyse katalikų gyvenimo sąlygos yra sunkios.

Nacių kova su katalikais

Iš Londono pranešama apie nacių tikybinius persekiojimus. Nurodomi daviniai, kaip naciai stengiasi išnaikinti krikščionybę.

Paskelbtomis žiniomis, nacių kalėjimuose ir koncentracijos stovyklose esą nužudę apie 800 lenkų kunigų. Šiuo metu nacių koncentracijos stovyklose esą apie 3,000 lenkų kunigų.

Kažin kaip naciai persekios Katalikų Bažnyčią, vistiek jie jos nenugalės, bet jie sulauks tokio pat likimo, kaip ir kiti persekiotojai. Yra posakis: "Kas kovoja su Katalikų Bažnyčia, tas negarbingai miršta."

AMERIKOS ŽINIOS

M. Zujui 50 Metų

"Garso" redaktoriui Matui Zujui rugpiūčio 21-ą dieną suėjo 50 metų amžiaus.

Matas Zujus redaguoja "Garsą" nuo 1926 m. pavasario. Prieš tai jis dirbo "Draugo" redakcijoje, buvo "Vyties" redaktorium ir administratorium.

Sukaktuvinininkas yra taurus lietuvis ir uolus visuomenininkas. Jis yra A.L.R.K. Federacijos centro valdybos narys ir Wyoming Klonio Federacijos dienraščio "Kataliko" redakcijoje. Po pirmojo pasaulinio karo jis buvo išvykęs į Lietuvą ir įstojęs į karo mokyklą

Pirmą kartą Amerikon atvyko iš Dzukijos 1913 m.

Prieš kelioliką metų sukūrė šeimos židinį. Augina du sūnus ir dukterį.

Red. M. Zujui linkime sveikatos ir dar ilgai dirbti išganingą visuomenės ir spaudos darbą.

Naujas Lietuvis Advokatas

Hartford, Conn. — Šiomis dienomis Connecticut Bar kvotimus išlaikė 30 asmenų, tarp kurių yra ir Pranas J. Mončiūnas, gyv. 30 Putnam Heights sūnus Jono ir M. Mončiūnų, vieno seniausio Liet. Darbininkų Sąjungos narių ir "Darbininko" skaitytojų.

Adv. Pranas J. Mončiūnas yra baigęs Švč. Trejybės lietuvių parapijos pradinę mokyklą ir Hartfordo viešąją aukštesnę mokyklą. 1937 m. baigė Connecticut Universitetą ir 1940 m. baigė Boston University School of Law.

Kun. dr. A. Deksnys, gavęs kun. dr. Končiaus pakvietimą, Harrisburgo vyskupui sutinkant, jau išvyko iš Chicago užimti vikaro vietą Šv. Kryžiaus parapijoje, Mt. Carmel, Pa.

Baltimore, Md.—Dėka žmonių užuojautai ir jų labdarininkumui reikalaujama \$1,000.00 suma apmokėjimui už 5 jaunuolių valgi ir mokslą šv. Karolio Kolegijoje jau surinkta. Rugp. 2 d. kunigai pranešė, kad tai bus paskutinį kartą šiam metui, kad jie primintų tą dalyką.

TT. Marijonų Bendradarbių

Dr-jos Narė

A. † A.

LIUDVIKA KVEDERIENĖ

Užmigo Viešpatyje gruodžio 17 d., 1940 m. Pittsburgh, Pa.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys šv. Mišias: rugsėjo 1—2 dienomis, 1942 m. Bendradarbių Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti dalį Rožančiaus Dievo gailestingumui išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

TT. Marijonų Bendradarbių

Dr-jos Narė

A. † A.

M. KLIDIENĖ

Užmigo Viešpatyje, Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jos sielą atlaikys šv. Mišias rugsėjo 4—5 dienomis, 1942 m. Bendradarbių Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti dalį Rožančiaus Dievo gailestingumo išprašyti.

Teilsisi ramybėje!

TT. Marijonų Bendradarbių

Dr-jos Narys

A. † A.

PETRAS ŠIDLAUSKAS

Užmigo Viešpatyje, Chicago, Ill.

Tėvai Marijonai už jo sielą atlaikys šv. Mišias rugsėjo 7—8 dienomis, 1942 m. Bendradarbių Draugijos nariai yra prašomi sukalbėti dalį Rožančiaus Dievo gailestingumui išprašyti.

Teilsisi Ramybėje!

\$1000.00 U. S. WAR BONAIS

P E R

"Draugo" Metinī Labor Day

Piknika

RUGSĒJO (SEPT.) 7 D., 1942 M.

VYTAUTO PARKE

(priē 115-tos tarp Crawford ir Cicero gatviu)

Šiame Piknike bus nauju, kitur nematytu sur-
pryzu! Vēl bus Naujas Rekordas "Draugo"
Piknikams.

Kviečiame visus senus - jaunus

ADMINISTRACIJA